

لێكدانهوهی شیعری «هه‌لۆ» ی سواره ئیلخانی زاده له پروانگه‌ی پێكهاته‌خوارییهوه جده‌غه‌ر قاره‌مانی¹

پوخته

کارایی گێرانهوه له زمانی شیعردا له کۆنه‌وه باوبوه و گێرانهوه، ته‌نیا تابه‌ت به ئه‌ده‌بیهی چیرۆکی نییه و له زۆریه‌ی کتێبه کۆنه‌کانی وه‌ک ئیلیاد و ئۆدیسسه‌ی هۆمیرۆس و به‌ردنوسه‌کانی گیلگه‌میش، گێرانهوه رۆلی سه‌ره‌کی بێنیه. له تاوتوێی شیعری «هه‌لۆ» ی سواره به‌و ئه‌نجامه ده‌گه‌ین، شیعری هه‌لۆ له‌گه‌ڵ پێکهاته‌ی گێرانه‌وه‌یهی و پروانگه‌ی پێکهاته‌خواریه‌کانی وه‌ک گریماس گونجاوه و له‌م وتاره‌دا به‌که‌لک‌وه‌رگرتن له پروانگه و نمونه‌کانی گریماس پێکهاته‌ی ئه‌و شیعره‌ شروقه‌ ده‌کرێت. له‌م سه‌رده‌مه‌دا که‌متر په‌خه‌یه‌ک هه‌یه، کاریگه‌ری و کاردانه‌وه‌ی بیروپرای پێکهاته‌خواری تێدا به‌دی نه‌کرێت. له لێكدانه‌وه‌ی ئه‌و شیعره‌دا به‌هۆی ئه‌وه‌ی بنه‌مای چیرۆکی هه‌یه، هه‌ر دوو توخمی ده‌قی گێرانه‌وه‌یهی و چیرۆک‌بێژ بوونیان هه‌یه و ئه‌م دوو بابته‌ لێكدانه‌وه‌یان بۆ‌کراوه. له‌م شیعره‌دا بوونی بنه‌ماکانی گێرانه‌وه‌یهی ئه‌م ده‌رفه‌ته به‌شاعیر ده‌به‌خشیت تا بیروباوه‌ری له‌ فۆرمی ده‌قی گێرانه‌وه‌یهی بۆ‌خوێنه‌ر بگێرێته‌وه. شیعری هه‌لۆ بریتیه‌ له‌ دیمه‌ن و پروانگه‌ی جیاواز و دژواز، یان نامۆژگاری که‌ له‌ راستیدا تیشک ده‌خاته‌ سه‌ر پانتاییه‌کی به‌رز و ئارمانی له‌ تابه‌تمه‌ندیه‌ی کانی مرۆف و ئه‌و بابته‌ وه‌ک بایه‌خ به‌رز ده‌رخوێنێت. وێکه‌وتنی هه‌لۆ و قه‌له‌په‌شه و ئاکار و په‌وشی جیاواز و دژواز، بابته‌ی ئه‌و شیعره له‌خۆده‌گرێت. جوۆری گێرانه‌وه‌که‌ ناراسته‌وخۆ‌خوێنه‌ر ده‌خاته‌ بیرکردنه‌وه. په‌وتی چیرۆک له‌م شیعره‌دا جووله‌کردن له‌ نارامی سه‌ره‌تایی به‌ره‌و هه‌له‌چوون و پاشان گه‌رانه‌وه‌ بۆ‌ ئارامیه‌یه. ئه‌و چیرۆکه‌ خاوه‌نی که‌سایه‌تیه‌که‌ به‌ شیوه‌ی کارا کارتیگه‌ری له‌سه‌ر رۆح و هه‌زی خوێنه‌ر هه‌یه‌ت. وتووێژ به‌ شیوازیکی ئه‌ده‌بی به‌رپه‌وه‌چووه و رۆل، شوێن و پێگه‌ی که‌سایه‌تی هه‌لۆ و قه‌له‌په‌شه‌ی نواندوووه و خوێنه‌ر له‌ دژایه‌تی هه‌ز و تیرامانی هه‌ر دوو که‌سایه‌تی چیرۆک ناگادار ده‌کاته‌وه. ژانری ئه‌ده‌بی شیعری هه‌لۆ، ئه‌ده‌بیاتی فیژکاری له‌ جوۆری هه‌ماخواریه‌یه.

وشه سه‌ره‌کییه‌کان: شیعری هه‌لۆ؛ پێکهاته‌خواری؛ شیعری گێرانه‌وه‌یهی.

چکیده

کاربرد روایت در شعر از دیرباز معمول بوده است و در اصل روایت تنها به ادبیات داستانی اختصاص ندارد و در بیشتر آثار کهن جهانی همچون ایللیاد و ادیسسه و گیلگمش نقش اصلی داشته است، همین مسئله نقد شعر روایی را حائز اهمیت می‌سازد. در این پژوهش ابتدا دیدگاه ساختارگرایان بررسی شده، سپس براساس نظریه‌ی گریماس ساختار شعر روایی عقاب سواره ایلخانی زاده تحلیل شده است. در این شعر از آنجا که بن‌مایه و بنیاد آن را داستان تشکیل می‌دهد، هر دو عنصر متن روایی و حضور راوی وجود دارد. در بحث روایت این شعر روایی باید دو بخش ساختار روایت و چگونگی بیان آن را مورد بررسی قرار داد. وجود عنصر متن روایی و استفاده از عناصر و تکنیک‌های داستانی، این شعر را از جنبه نقد ساختاری و تحلیل عناصر داستانی حائز اهمیت می‌سازد، پس وجود بن‌مایه داستانی در این اشعار، این اجازه را به شاعر می‌دهد تا اندیشه، تفکر، باورها و عقیده‌ها و دردهای خود را در قالب متن روایی برای خواننده بیان کند. شعر عقاب حاوی صحنه‌های عبرت‌انگیزی است که در حقیقت، افقی بلند و آرمانی از ویژگی‌های انسانی را بیان می‌کند. برخورد عقاب و زاغ و منش و سرشت متفاوت و متضاد آنها سراسر این مثنوی را فراگرفته است. روند داستانی در این شعر حرکت از آرامش اولیه به اوج و سپس بازگشت به آرامش است. هدف از انتخاب این شعر، انطباق این نظریات بر شعر روایی و در نتیجه شعر عقاب منطبق با نظریه‌های ساختارگرایان است. این شعر روایی دارای شخصیتی است که به روشی فعال تأثیر بر روح و اندیشه‌ی خواننده خواهد گذاشت. گفت‌وگو به روشی ادبی انجام شده و نقش و پایگاه شخصیتی عقاب و زاغ را نشان می‌دهد و خواننده را از اندیشه‌ی متضاد و مخالف هر دو شخصیت آگاه می‌سازد. نوع ادبی این شعر ادبیات تعلیمی از نوع تمثیلی است.

واژگان کلیدی: شعر عقاب؛ ساختارگرایی؛ شعری روایی.

۱- پیشه‌کی

هەر له کۆنه‌وه که‌لک وەرگرتن و به‌کارهێنانی شیوازی گێرانه‌وه له شیعردا باو بووه و گێرانه‌وه ته‌نیا تایبەت به‌ چیرۆک نییه و هەر ئەو تایبەتمەندییه‌ ره‌خنه‌ی شیعری گێرانه‌وه‌یی به‌رز ده‌رخینیت. گێرانه‌وه، گریڤدراو به‌ کۆنترین ده‌قه‌کانی جیهانییه و له‌ زۆریه‌ی کتێبه‌ کۆنه‌کانی وه‌ک ئیلیادوئۆدیسسه‌ی هۆمیرۆس و به‌ردن‌وسه‌کانی گیلگه‌میش و هتد، رۆلی سه‌ره‌کیی بینه‌وه. بوونی توخمی ده‌قی گێرانه‌وه‌یی و که‌لک وەرگرتن له‌ توخم و شیوازه‌کانی گێرانه‌وه‌یی له‌ چیرۆکدا به‌ شیعری گێرانه‌وه‌یی له‌ پرووی ره‌خنه‌ی پیکهاته‌یی گرنگیه‌کی تایبەت ده‌به‌خشیت و ئەو ده‌رفه‌ته‌ به‌ شاعیر ده‌دات تا بیره‌وه‌کی تیرامان، باوه‌ر و هزر و نیش و ژانه‌کانی خۆی له‌ چوارچۆیه‌ی ده‌قی گێرانه‌وه‌یی بۆ خوینەر بگێرێته‌وه.

۱-۱- پیکهاته‌خوازی و روانگه‌ پیکهاته‌خوازه‌کان

له‌ ده‌قه‌ ره‌خنه‌یه‌یه‌کانی ئەو سه‌رده‌مه‌دا که‌متر ره‌خنه‌یه‌ک هه‌یه‌ کاریگه‌ری و کاردانه‌وه‌ی بیروپروای پیکهاته‌خوازه‌کانی تیدا به‌دی نه‌کریت. لیکدانه‌وه‌ی پیکهاته‌یی، به‌تایبەت له‌ بواری به‌ره‌مه‌کانی گێرانه‌وه‌یی، وه‌ک یه‌کیک له‌ سه‌رسووپینترین ده‌ست‌که‌وته‌کانی ره‌خنه‌ی ئەده‌بی هاوچه‌رخ ده‌ست‌نیشان ده‌کریت. زاراوه‌ی «گێرانه‌وه‌ناسی» یه‌که‌م‌جار تیزفیتان تو‌دۆرۆف^۱ به‌کاری هینا و له‌ راستیدا ده‌ییت ئەو به‌ داهین‌ه‌ری ئەو زاراوه‌یه‌ بناسریت. ده‌کریت گێرانه‌وه‌ناسی لقیک له‌ نیشانه‌ناسی پیناسه‌ بکریت، که‌ هه‌ول‌ده‌دات تا پیکهاته‌ و په‌یوه‌ندییه‌ ناوه‌کیه‌یه‌کانی نیشانه‌کان له‌ ده‌قدا بدۆزێته‌وه. تو‌دۆرۆف ئەو زاراوه‌یه‌ی له‌ کتێبی بوتیقایی خۆیدا پیناسیار کرد و ژرار ژنت^۲ له‌ سالی ۱۹۸۳ ز. له‌ وتاری وتە‌ی نوێی گێرانه‌وه‌یی چیرۆکی دا ئەم زاراوه‌یه‌ی پیناسه‌ کرد (سیدحسینی، ۱۳۸۷: ۱۱۵۹). پیکهاته‌خوازی بیروپروایه‌که‌ که‌ به‌ لیکدانه‌وه‌ی دیارده‌کان له‌ سه‌ر بنه‌مای یاسا و نه‌ریت و نمونه‌گه‌لیک که‌ پیکهاته‌ی بنه‌ره‌تیبیانی خولقاندووه، سه‌رنج ده‌دات. ئەو شیوازه‌ بابەت و لقه‌ جو‌راو‌جو‌ره‌کانی زانستی و دیارده‌کانی هه‌بوو له‌واندا وه‌ک کۆمه‌لیکی پیک‌هاتوو له‌ توخمه‌کانی پیک‌گریڤدراو پیناسه‌ ده‌کات. تایبەتمه‌ندیی ئەو شیوازه‌ له‌ وه‌دایه‌ که‌ تو‌یژه‌ران دیارده‌کانی جو‌راو‌جو‌ری زانستی خۆیان به‌ شیوه‌ی سه‌ره‌خۆ و جیاواز له‌ یه‌کتر لیک‌ناده‌نه‌وه؛ به‌لکو هه‌رده‌م هه‌ول‌ده‌ده‌ن دیارده‌یه‌ک له‌ په‌یوه‌ندیی له‌ گه‌ل کۆمه‌لیکی له‌ دیارده‌کانی تر که‌ به‌شیک له‌ پیکهاته‌یانی ئافران‌دووه، شرۆفه‌ بکه‌ن (بالایی و کویی‌پرس، ۱۳۷۸: ۲۶۷). له‌ راستیدا پیکهاته‌خوازه‌کان به‌ شوێن دیتنه‌وه‌ی پیکهاته‌گه‌لیکی یه‌که‌ده‌ست له‌ ناستی جیهانی بۆ جو‌ره‌کانی جیاوازی گێرانه‌وه‌ن، به‌ شیوه‌یه‌ک که‌ کاریگه‌ری له‌ سه‌ر جو‌ره‌کانی جیاوازی گێرانه‌وه‌یی هه‌ییت. ره‌نگه‌ بکریت گێرانه‌وه‌ ساکارترین شیواز بۆ ده‌رپرینی ده‌قیک پیناسه‌ بکریت که‌ چیرۆکیک ده‌گێرێته‌وه‌ و چیرۆک‌بیژی هه‌یه. یه‌که‌م‌جار پیکهاته‌خوازه‌کانی رووس، دوو به‌شی گێرانه‌وه‌یان له‌ یه‌ک جیا‌کرده‌وه‌ و هەر گێرانه‌وه‌یه‌کیان پیک‌هاتوو له‌ دوو رووکار ناساندووه: یه‌که‌م: چیرۆک و دووه‌م: گه‌لاله‌. به‌ بروای ئەوان چیرۆک کۆمه‌لیکی رووداوه‌ له‌ سه‌ر بنه‌مای به‌رده‌وامی و یه‌ک له‌ دوای یه‌ک هاتنی زنجیره‌یه‌کی زه‌مه‌نی پیک‌گریڤدراو. گه‌لاله‌ ئافران‌دنه‌وه‌ی هونه‌ری رووداوه‌کانه‌ له‌ ده‌قی گێرانه‌وه‌ییدا (مکاریک، ۱۳۸۴: ۲۰۱ و اخوت، ۱۳۷۱: ۱۵). تو‌یژه‌یه‌وه‌ی ئەو گرووپه‌ له‌ بواری گێرانه‌وه‌دا رۆلیکی دیار و شیوازی له‌ سه‌ر پێشکه‌وتنی بیره‌وه‌کی گێرانه‌وه‌ناسی بووه.

¹ Tzvetan Todorov

² Gerard Genette.

گه لاله، سهره كيترين توخمي گيرانه وه و گرنگترين به شيك له شي كردنه وه كاني پيكهاته خوازه كان له بواري جوړه كاني دهقي گيرانه وه بيه كه ليكو لينه وه له سهر ده كريت. چيروك، بهرده وامي و به دواي يه كه هاتني بهرود وايي¹ زهمه ني رووداوه كانه و گه لاله، گيرانه وه رووداوه كانه به پالپشتي په يوه ندييه كاني هو و به رهو (فورستر، ۱۳۸۴: ۱۱۸). به پشت بهستن بهم سهره تايه گه لاله بنه ماي گيرانه وه پيك دهه نييت؛ چونكه سه به بيه تي زهمه ني و په يوه نديي هو و به رهو له نيوان رووداوه كان وه ك ئالفه يه كي ناديار، رووداوه كاني چيروك پيك گري ده دات (مستور، ۱۳۸۷: ۱۴ و داد، ۱۳۸۳: ۲۷۴). يه كه م گيرانه وه ناس كه له ريبازيي پيكهاته خوازيده به تاوتوي كردني ته واو جوړه كاني گيرانه وه پلانيكي نوي و گشتي ناراسته كرد، ولاديمير پراپ بووه. گرنگترين به رهه مي پراپ له م بواره دا «مورفولوجيي چيروكي په ريكان» نه. تويزينه وه و پرسياره كاني پراپ له بواري كو مه له چيروكه كاني فولكلوري روسي، يه كيك له به نرخترين تويزينه وه كاني پيكهاته خوازه كان له بواري چيروك دايه و وه ك نمونه بو زوريه ي پيره واني نه و ريبازه نه ده بيه، به تايه بت گريماس كه لكي هه بووه (پراپ، ۱۳۶۸: ۱۶۲). ئاليژ يرداس ژولين گريماس، نيشانه ناسي ليتوانيي له دايك بوي ۱۹۱۷ ز. ناسياوترين نيشانه ناسي نه و سهرده مه يه، گيرانه وه ناسيكي پيكهاته خوازه كه له بواري گيرانه وه ناسي زور تويزينه وه له سهر نمونه ناسراوه كان به مه بهستي شي كردنه وه جوړه كاني جياوازي گيرانه وه، به نه جام گه ياندووه. گريماس دواي بلاو كردنه وه و اتاناسي پيكهاته يي له سالي ۱۹۶۶ ز. وه ك ناسراوترين تيوري زاني نيشانه ناسي ناسرا. له نيوان ريبازه نه ده بيه كان، پيكهاته خوازي زياتر گري دراو به گيرانه وه بووه و پيكهاته خوازه كان تويزينه وه زور بهر بلاويان له بواري گيرانه وه كردووه.

نه م تويزينه وه به كه لك وهرگرتن له روانگه و نمونه كاني نوسه ري ناسراوي پيكهاته خوازي، گريماس پيكهاته ي شيعري «هلو» ي سواره ئيلخاني زاده شروقه ده كات. له ليكدانه وه گه لاله ي گيرانه وه يي نه و شيعره، به هو ي نه وه بنه ماي چيروكي هه يه، هه دوو توخمي دهقي گيرانه وه يي و چيروك بيژ بوونيان هه يه. له بابته تي گيرانه وه يي نه و شيعره دا ده بيت نه و دوو توخمه، واته پيكهاته ي گيرانه وه يي و چو ني تي ده برين شي بكره ته وه.

¹ Sequence

۲- پرسپاره کانی توژیینهوه

۱. ناخۆ شیعری هه‌لۆ له گه‌ل روانگه و بوچوونی گریماس خویندنه‌وهی هه‌یه؟
۲. پیکهاته‌ی شیعری گێرانه‌وه‌یی هه‌لۆ به‌پێی رێبازی پیکهاته‌خوازی به چ شیوه‌یه‌که؟

۳- پێشینە ی لیکۆلینەوه

له ئەدهبیاتی کوردیدا، تا کوو ئیستا بهم شیوازه لیکۆلینەوه‌یه‌که به شیوه‌ی زانستی - توژیینه‌وه‌یی له‌سه‌ر لیکدانەوه‌ی پیکهاته‌ی شیعری گێرانه‌وه‌یی «هه‌لۆ» ی سواره به‌پێی شیوازی پیکهاته‌خوازی ئەنجام نه‌دراوه. ده‌کریت ئەم توژیینه‌وه‌یه وه‌ک یه‌که‌م توژیینه‌وه ده‌ستنیشان و پیناسه بکریت.

۴- لیکدانەوه‌ی پیکهاته‌ی شیعری هه‌لۆ

دوو پات‌بوونه‌وه‌ی واتا له میژینه‌کان به‌و مه‌رجه‌ی به شیوازیکی هونه‌ری - ئەده‌بی و نوێ بی‌ت، ته‌نیا توژی‌ک له بایه‌خی به‌ره‌مه‌می ئەده‌بی دوو پات‌کراو که‌م ناکاته‌وه. نمونه‌ی ئەو جوړه دوو پات‌بوونه‌وه‌یه له ئەده‌بیاتی جیهانی، به‌تایبه‌ت ئەده‌بیاتی کوردی زۆره. یه‌کی له‌و به‌ره‌مه‌مانه‌ی به کارتی‌که‌ری به‌ره‌مه‌کانی پیشوو جاریکی تر دوو پات‌بوونه‌وه‌یه شیعری گێرانه‌وه‌یی «هه‌لۆ» یه. سه‌ره‌تای ئافران‌دن و پیناسه‌ی ئەو شیعره بو ئەده‌بیاتی روسی و چیرۆکی کچی سه‌روان نووسراوه‌ی پووشکین ده‌گه‌رێته‌وه. خانله‌ری مامۆستای ناسراوی ئەده‌بی فارسی له‌سالی ۱۳۱۸ هه‌تاویدا هۆنراوه‌ی هه‌لۆی به‌کارگه‌ری له‌و چیرۆکه هۆنیوه‌ته‌وه. له گێرانه‌وه‌یه‌کی تر دا هاتوو خانله‌ری ئەو شیعره‌ی به‌چاوی‌که‌ری له شیعری قه‌له‌ره‌شه و بازی سپی هۆنراوه‌ی شاعیری ناوداری ئەده‌بیاتی فارسی عونسوری که له‌سه‌ده‌ی پینجی کۆچیدا ژیاوه، هۆنیوه‌ته‌وه (یوسفی، ۱۳۷۱: ۶۸۷). هاو‌ده‌نگ له‌گه‌ل ئەده‌بیاتی فارسی، له ئەده‌بیاتی کوردیدا هه‌زار موکریانی وه‌ک یه‌که‌م شاعیر شیعری به‌ناویانگ و پرواتای «هه‌لۆ هه‌ر به‌رزه» ی به‌دونیای شیعری ئەده‌بی کوردی پیناسه کردوه. شیعری «هه‌لۆ» وه‌ک یه‌کی له‌ شاکاره ئەده‌بییه‌کانی سه‌ده‌ی هاوچه‌رخ ناسراوه، هۆنراوه‌یه‌کی هیمایی که له‌سه‌ر بنه‌مای وتووژی قه‌له‌ره‌شه و هه‌لۆ پیک‌هاتوو. مامۆستا هه‌زار له‌و شاعیرانه‌یه به‌لایه‌نی گێرانه‌وه‌یی شیعری سه‌رنجی داوه و گێرانه‌وه‌ی و چیرۆکی بیژی له شیعره گێرانه‌وه‌یه‌کانیدا به‌شیوه‌یه‌که که به‌که‌لک‌وه‌رگرتن له پیکهاته‌ی گێرانه‌وه‌ی، وتووژی و روانگه و ناساندن، وینیه‌کی جیاوازی ئافران‌دوو.

دوای مامۆستا هه‌زار له ئەده‌بیاتی کوردیدا جاریکی تر به‌بیری ناسک و پینووسی خولقی‌نه‌ری شاعیری نوێ‌خوازی موکریانی سواره ئیلخانی‌زاده شیعری «هه‌لۆ» نوێ‌بوونه‌وه‌یه‌کی دووباره‌ی به‌خۆ‌وه‌دیت. سواره به‌چاوی‌که‌ری و کارگه‌ری شاعیرانی هاوچه‌رخ، زۆر پسرپۆرانه‌ده‌قی جووت‌سه‌روای «عقاب» ی خانله‌ری و «هه‌لۆ هه‌ر به‌رزه» ی مامۆستا هه‌زاری به‌زمانی کوردی دارشته‌وه. ئەوه‌ی هه‌ر له‌سه‌ره‌تا سه‌رنجی خوینته‌ر بۆلای خۆی راده‌کیشیت، ئەم مژاره‌یه که خوینته‌ر له به‌راوردی ده‌قی سه‌ره‌کیی شیعری «عقاب» و «پیره‌هه‌لۆ» هه‌ست به‌م جیاوازییه‌ ده‌کات که سواره بو پیداکه‌ری له‌سه‌ر بابه‌تیکی دیار چهند دێرپکی به‌ده‌قی هۆنراوه‌که زیاد کردوه. له‌م شیعره‌دا شی‌کردنه‌وه و گۆرانه‌کاری به‌هۆی شیاو‌بوونی به‌ستی‌نی ده‌قی گێرانه‌وه‌یی هۆنراوه‌که ئەنجام دراوه، که له‌کاتی وه‌رگێرانی ده‌قی‌ک ئەو ده‌رفه‌ته بو وه‌رگێر ده‌ره‌خسیت، هه‌ر بابه‌تیکی که به‌پووستی بزانی‌ت به‌ده‌قی سه‌ره‌کیی به‌مه‌به‌ستی جه‌خت‌کردن له‌سه‌ر بابه‌تیکی دیار به

بابهتی سه‌ره‌کیی زیاد بکات؛ بۆ نموونه، له سه‌ره‌تای ئەو شیعره‌دا بابه‌تی زیاد کراو به شیعری «هه‌لۆ» زۆر زوو هه‌ست ده‌کریت. ئەو چهند دێره‌ لکیندراوه‌ی سه‌ره‌تای هۆنراوه‌ که له زانستی جوانکاریدا به‌ رازه‌ی سه‌ره‌تای پرواتا (براعت استهلال) ناسراوه. خوینه‌ر ته‌نیا به‌ خویندنه‌وه‌ی ئەو چهند دێره‌ واتا و ناوه‌رۆکی گشتی و په‌یامی سه‌ره‌کیی هۆنراوه‌که‌ی بۆ روون ده‌بیته‌وه. ناوه‌رۆکی ئەو چهند دێره‌ زیاد کراوه‌ی سه‌ره‌تای شیعره‌که‌ بریتیه‌ له: وه‌سفی وه‌رزى سارد و ره‌نگ‌زه‌ردى پاییزه‌ که هیمای له‌ ناوچوون و سه‌ره‌تای مردنی بچ‌ده‌نگی سروشت و وه‌سفی ترس و دل‌ه‌راوه‌کی بیرکردنه‌وه‌ له‌ مردن و گریان بۆ ته‌مه‌نى له‌ ده‌ست چوووه. له‌م وه‌سفهدا هه‌تاو هاوئاهاه‌نگ و هاوده‌نگ له‌ گه‌ل مردنی سروشت، کز و سه‌رسوورپماو و کروشه‌مه‌کردوو، په‌یکه‌رى له‌ش‌به‌بارى بۆ سووچیکى پانتای بچ‌سنوورى ئاسمان ده‌کیشیت و وینه‌یه‌کی لپاولپ له‌ بچ‌هیزی وینا ده‌کات:

دل‌ په‌شۆکاوی خه‌یالی مه‌رگه	پاییزه، دار و ده‌وه‌ن بچ‌به‌رگه
نووسراویکه‌ به‌ ناخۆش خه‌وه‌ری	هه‌ر گه‌لایى که‌ له‌ دارى ده‌وه‌رى
له‌شى زامارى ده‌کیشیتته‌ نشیو	تاو هه‌ناوى نییه‌ وا مات و په‌شیو
کاته‌ بۆ ژینى له‌ ده‌س چوو، گریان	رۆژپه‌ره، سارده‌ کزه‌ی باى زریان

له‌ کۆتایی ئەم هۆنراوه‌یه‌دا، دێرێکی لکیندراوی ناوازه‌ی تر ده‌ستنیشان ده‌که‌ین که شاعیر بۆ ئامۆژگاری شیعره‌که‌ی بچ‌کۆتایی هیناوه. ده‌توانین ب‌ل‌یین ئەو دێره‌ له‌ ده‌قی فارسی هۆنراوه‌ی «عقاب» ی خانله‌ریدا نییه. به‌پێی زانستی جوانکاری ئەو دێره‌ به‌ رازه‌ی جوانی کۆتایی ناسراوه و بریتیه‌ له:

«لای هه‌لۆی به‌رزه‌ فری به‌رزه‌مژى چون بژى خۆشه‌ نه‌وه‌ک چهنده‌ بژى»

٤-١- گریماس توخمه‌کانی گێرانه‌وه‌ له‌سه‌ر بنه‌مای په‌یوه‌ندییه‌کی لیکدژی که‌ له‌ گه‌ل یه‌ک هه‌یانه، له‌ شه‌ش خالدا دابه‌ش ده‌کات:

٤-١-١- پال‌ه‌وان «قاره‌مان» (بکه‌ر)	٢. بابه‌تی ناساندن (به‌رکار)
٤-١-٢- بنیری په‌یام	٤. وه‌رگری په‌یام
٤-١-٣- یارمه‌تیده‌ر	٦. نه‌یار ، یان دژ

پال‌ه‌وان: قاره‌مانی ده‌قی گێرانه‌وه‌یه‌یه‌ و به‌ بۆچوونی گریماس برێک‌جار وه‌رگه‌ و برێک‌جار وه‌رگر نییه. بابه‌ت: ئامانجیکه‌ بۆی تاریف ده‌کریت.

نێره‌ «گه‌یینه‌ر»: مرۆیه‌ک، شتیکی، یان هه‌ستیکه‌ بابه‌تیکی ناسراو و ده‌ستنیشان کراو به‌ قاره‌مان ده‌گه‌یه‌تیت.

وه‌رگر: زۆر‌جار قاره‌مانه، بابه‌تیکی که‌ ئامانجی ئەوه‌ وه‌ری ده‌گریت و به‌ شوین ئەودا ده‌پوات.

یارمه‌تیده‌ر: هینیکه‌ یارمه‌تی پال‌ه‌وانی چیرۆک ده‌دات، تا به‌ ئامانج بگات.

نه‌یار: هینیکه‌ له‌ گه‌یشتنی قاره‌مان به‌ ئامانج، به‌رگری ده‌کات. به‌ واتایه‌کی که‌، که‌سایه‌تی سه‌ره‌کیی به‌ شوین

وه‌ده‌سته‌هینانی مه‌به‌ستیکی تایبه‌ته‌ و له‌ گه‌ل خۆراگری نه‌یار رووبه‌روو ده‌یت، هینیکه‌ خۆراگر «بنیر» ئەو بۆ ئەنجامی

١. ئەم پال‌ه‌واش هاتوو: «چون بژى شه‌رته...».

کردهوهیه ک دهئیرت، ئەو رەوتە وەرگرێکیشی هەیه (مکاریک، ۱۳۸۴: ۱۵۲). یارمەتیدەر و نەیار بێ گومان ناییت مروف بن؛ بەلکوو بێر و هزر، هەست، هیز، یان بێ هیژی و دەسلات و بێ دەسلاتی دەتوانیت وەک یارمەتیدەر و نەیار لە گێرانهویدا بوونیان هەبیت و یارمەتیدەری قارەمان بن، یان لە گەشتنی قارەمان بە نامانج، بەرەست دروست بکات. هەرەها نێرەر زۆرجار هەست، یان تاییەتمەندییەکی زاتییە و بە شیوەیەکی سرشتی لە هەموو مروفەکان بوونی هەیه و سەرچاوەی زۆرێک لە هەولەکان بۆ گەشتن بە نامانجە جوړاوجۆرەکانە. بەبۆچوونی گرێماس جاری وایە هەر شەش توخمی گێرانهوهیی لە دەقیکی گێرانهوهییدا بوونیان هەیه و جاری واشە تەنیا بەشیکی دیاری کراو بوونیان هەیه.

۴-۲- گریئاس توخمەکانی گێرانهوهیی لەسەر بنەمایەکی کە هەرکام پەيوەندییان بە بابەتیکی تاییەتە هەیه، بە سێ

لقی سەرەکی دابەش دەکات:

۴-۲-۱- پەيوەندیی ویست و ئارەزوو.

۴-۲-۱- پەيوەندیی کەسایەتیەکان لە گەڵ یەک.

۴-۲-۱- پەيوەندیی شەر (احمدی، ۱۳۸۰: ۱۶۳).

هەر وەک ئاماژە کرا، گریئاس توخمەکانی گێرانهوهیی لەسەر بنەمای پەيوەندیی و دژایەتیەکی دوولایەنە کە لە گەڵ یەک هەیانە بنیات دەنیت، ئەو پەيوەندییە دوولایەنە بریتین لە سێ جۆری: ۱. دژیه ک ۲. لیکدژ ۳. دژ. لە پەيوەندیی دژیه ک: هەرکام لە کەسایەتیەکان و زۆرجار و اتاکان پیشیلکەری بوونی یەکن. پەيوەندیی لیکدژ: پەيوەندییە کە هەبوونی یەک تاک، یان واتا، هۆی نەبوونی تاک، یان و تاکە ی بەرامبەری بیئ و ئەو دوولایەنە نەتوان لە گەڵ یەک تەبابن.

لە پەيوەندیی دژ: هەرکام لەو کەسایەتیانە کە رووبەرۆوی یەک جێیان گرتوو، بۆ دروست کردنی بەرەست بۆ بە نامانج نەگەشتنی یەکتر هەول دەدەن (اخوت، ۱۳۷۱: ۶۵).

بەپێی بیرۆکە ی گریئاس لە زۆربە ی چیرۆک و گێرانهوهکاندا، رووبەرۆبوونەوهکانی دوولایی لە جۆری دژیه ک و لیکدژ، وەک: مردن و ژیان، زانایی و نەزان، جوانی و ناحەزی و هتد. بەپێی ئەم بیرۆکە و بنەمایە، دەقەکانی گێرانهوهیی بەبێ بوونی ئەو رووبەرۆبوونەوانە هیچ تاموچیز و گروتین و وروژیه کی بۆ خوینەری خۆی پێ ناییت. هەرچی ژمارە ی ئەو پەيوەندیانە لە دەقی گێرانهوهییدا زیاتر بیئ، رادە ی راستەقینەبوونی ئەوان زۆرتر دەبیئ؛ چونکە بوونی ئەو رووبەرۆبوونەوهیه لە دەقی گێرانهوهییدا، لاسایی کردنەوهیه کە لە دونیای راستەقینە. کەوابوو دەکرێ بکوئریئ ئەو دەرەتە بۆ ئەو دەقانە (چیرۆک و دەقی گێرانهوهیی) هەیه شیوازه جوړاوجۆرەکانی ژیان لە گەڵ یەک هەل بسەنگینن و لەناو یە کدا تیکەلیان بکەن و لیکیان بدەنەوه.

4-3- گریڤاس بهرودوایی^۱ پیکهینەری گێرانهوی به سێ لقی سەرەکی دابەش کردوو:

4-3-1- زنجیرە بەرپۆبەردنی: کە بە بوار پەخساندنی ئەرکەکان، رۆڵە تاییبەتەکان، کردەکان، یان بەرپۆبەردنی ئەنجامی کردەویی گریڤدراو.

4-3-2- زنجیرە پەیمانی: ئەرکیک دەخەیتە سەر دەقی گێرانهویی «دۆخی چیرۆک بەرەو ئامانجیک رێنۆینی دەکات» وەک هەلسان بۆ ئەنجامدان «بەرپۆبەردنی»، یان بەرپۆبەردنی کارێک.

4-3-3- زنجیرە داپران، یان راگوێژراو: زنجیرەبەک رێنۆینی لەسەر گۆرانیکاریبەکانی بارودۆخ، یان دۆخی دەکات کە هەلگری گۆرینی فۆرمەکانی جیاواز و جۆراوجۆر «لە ئەرینیبەو بەرەو نەرینی، یان پیچەوانە» (اخوت، ۱۳۷۱: ۶۶).

زنجیرە بەرپۆبەردنی، تازپۆی سەرەکی چیرۆک دەئافرنییت و پیکهاتە ی گێرانهوی چیرۆک پشتی بەو بەستوو، بەلام لە روانگە میئۆدۆلۆژیکییەو، زنجیرە پەیمانی، یان ئامانجدار لەو گرنگترە، چونکە دەردەخات دۆخەکان لە خودی خالی ناوەندی تازپۆدا نین؛ بەلکو ئەوەی ئیمە بە «دۆخ» ی ناودێر دەکەین، بە واتای پەسەندکردن، یان رەتکردنەو پەیمانە. بە بۆچوونی گریڤاس زۆریبە چیرۆکەکان، لە دۆخی نەرینی بەرەو دۆخی ئەرینی لە گۆران دان، یان بە پیچەوانە. هەرەها گریڤاس بۆ رۆڵە تاییبەتییەکانی دەقی گێرانهویی سێ رۆلی بە شیاو زانیو کە بریتین لە:

1. پەیمانی؛ رۆلی بەلێندەری پەیمان و ئەوی تر رۆلی دانەری پەیمان لە رۆلی تاییبەتدا.
 2. تاقی کردنەو؛ رۆلی تاقی کەرەو و ئەوی تر رۆلی بەرپۆبەری تاقی کردنەو لە رۆلی تاییبەتدا.
 3. داوهری؛ رۆلی بابەتی داوهری و ئەوی تر رۆلی داوهری وەرەگریت.
- بەپێی روانگە گریڤاس هەر گێرانهوییەک لە چەند لیکدانەو جیاواز پیکهاتوو کە کۆی ئەوان، بەرەو دابەش کردوو:
1. گوزارە و شپۆفەیی وەسفی: دۆخی و پیکهاتە ی پیناسە و شی دەکاتەو.
 2. گوزارە و شپۆفەیی بارودۆخ: دۆخی دەستنیشان و وینا دەکات.
 3. گوزارە و شپۆفەیی تیپەر: بە ئەنجامدانی ئیشیک ئاماژە دەکات (اسکولز، ۱۳۸۳: ۱۴۷).

5- شی کردنەو پیکهاتەیی شیعری گێرانهویی «هەلۆ»

5-1- کورتەبەک لە شیعری هەلۆ

هەلۆ لەوەی دەوری لاوی بەسەر چوو، خەمبارە و لە ناخۆشتین دەوری ژیان، واتە پیری و نزیکبوونەو لە مردن دایە. بۆ رزگاربوون لەو جۆرە بیری و هزرە ناخۆش و ئالۆزانە کە میشکی تەنیو، هەلەدەفریت و هیلانە جی دینلیت. هەلفرینی هەلۆ بەرامبەرە لە گەل کاردانەو بوونەوانی سەر عەرز کە هەرکام لە ترسی گیانیان لە کون و قوژین خۆیان حەشاردەدا. لە بەرامبەر هەلۆی بەرزەفر، باس لە قەلەرەشە دەکریت، قەلەرەشەییەکی ناحەز و نارێک و گەندەل

که دەورووبەری ئاوابیەکان شوینی حەسانەو و ژیان بەسەربردنیتی. هەلۆ که بۆ چارەسەری تەمەن کورتی بە شوین دیتنەو دی رازی رزگار بوون لە مردنە، کاتیەک قەلەرەشە هەلنیشتوو لەسەر دار دەبینیت، لە ئاسمانەو خیرا و بەپەلە بەرەو قەلەرەش شووردەییتمەو و دەروات و بە ناچاری پەنای بۆ دەبات. بارودۆخی قەلەرەشە لە بەرامبەر هەلۆ و هەلسوکەوتی شیاوی سروشتی. قەلەرەشە بەرامبەر بە هەلۆ دەستەونەزەر راوەستا، بەلام لە ناخیدا بیر لە بابەتیکی تر دەکاتەو. هەلۆ بەهۆی پیری و ترسی بیرکردنەو لە مردن، بە کزی و خەمناکی دیتە قسە و بە زمانیکی ساکار و چارەلێ براو ئەو دی لە بابی سەبارەت بە تەمەن درێژی قەلەرەشە بیستبووی، دەگیریتەو و رازی تەمەن درێژیان لێ دەپرسیت. هەلۆ بەلێن بە قەلەرەشە دەدات که قسەکانی وەرگیریت، پاشان قەلەرەشە، هەلۆ بۆ شوینیکی پیس و بۆگەنیوی قەراخ ئاوابی رینوینی دەکات، شوینیکی پر لە کەلاکی بۆگەنیو و پەینوپال. قەلەرەشە هەر دەگاتە ئەو شوینە دەست بە خواردنی ئەو کەلاکانە دەکات و ناراستەوخۆ داوا لە هەلۆ دەکات دەست لە راو هەلگیریت و ئەو جوۆرە خواردنە هەلگیریت. هەلۆ بە بینینی ئەو شوینە و ئەو جوۆرە خواردن و ژیان بەسەربردنە بیزارییەکی تەواو، بیری و هۆشی دەتەنیت. لەم شویندا ئاسەوارێک لەو هەموو گەورەیی و شکۆیەکی لە ئاسمانی بەریندا بووی، نابینیت. هەلۆ لەم دوورپییە رامابوو، کامیان بگریتە بەر و کامیان هەلگیریت. لەلایەک تەمەنی درێژ و خواردنی کەلاکی بۆگەنیو، لەلایەکی تر، تەمەنی کورت و بەرزەفرین و ژینی بە ئازادی و سەربەززی. ئەو چەشنە بیرکردنەوانە ناخی هەلۆی دەهەژاند، بۆیە لە پر بەرەو ئاسمان هەلدهفریت و قەلەرەشە تووشی سەرسوورمان دەکات. لە ئەنجامدا هەلۆ سەربەززانە لە پانتایی ئاسمانی چارەنووسدا بۆ هەتاهەتایە نوقم دەییت.

هەلۆ لەم هۆنراوەیدا هیمای مرۆفینکی سەربەست و تەمەن کورتە و بۆ تەمەنی درێژ و هەرمان هەر جوۆرە سەرشۆرییەک وەرناگیریت. بە پێچەوانە قەلەرەشە هیمای مرۆفینکی گەندلە که تەمەنی درێژ و بیباخی هەیه. بە واتایەکی تر، لە دەقە ئەدەبییەکاندا هەلۆ بە هیمای بایەخی راوەستاو، وینەیه کی روو لە گەشە و زیندوو لەو تاکانەکی گیانیان لە رپی بایەخە پیرۆزەکان دەبخشن و تەمەنی کورت و پر لەسەربەززی بە سەر تەمەنی درێژ، بەلام بی کەلک و بیباخی بەرز دەرخینن، ناسراو. هەلۆ ژیانی لە گەنداو هەلنازیریت و بیروباوری کەمبژی و کەل بژی وەک پەيامیک بە هۆگران و ریبوارانی رینگەکی ئازادی دەگەیهنیت و بەرەو ئاسمانی بەرز دەفریت و خوازیارە دواي مردنیش کفنەکی هەوری سپی ئاسمان ییت. ئەو وینەیهی لە خویندەنەو شیعری هەلۆ لە مێشکماندا وینا دەییت، دوو جوۆرە ژیانی دژیەکی هەلۆ و قەلەرەشەیه که لە راستیدا هیمایەکن لە دژیەتی بەردەوامی چاکە و خراپە، جوانی و ناحەزی، رووناکی و تاریکی و بەززی و نزمی. لەم شیعردا شاعیر، خوازیاران و خواهنانی دنیا بە تۆپیخوور دەشوبهینیت. لە راستیدا دوو تاییەتەندی سەرهکی هۆگرانی دنیا - که قەلەرەشە هیمای ئەو تاقمە مرۆفانەیه - گەندەخوری و سەرشۆرییە.

٦- شێ کردنەو دی پێکھاتە شیعەر هەلۆ بەپێی روانگە گریماس

٦-١- بەپێی روانگە گریماس، تەواو کاراکان لەم شیعەر گێرپانەو هیهیەدا بوونیان هیه و بریتین لە:

٦-١-١- قارەمان، هەلۆیە: لەم شیعەر گێرپانەو هیهیەدا قارەمان، هەلۆیە و بۆ گەیشتن بە ئامانج، واتە دیتنەو دی

رینگەچارەیه ک بۆ رزگار بوون لە مردن و تەمەن کورتی، هەول دەدات.

٦-١-٢- بنیری په‌یام، هه‌ستی هه‌لۆیه: هه‌یژنک هه‌لۆ به شوین ئامانج هاندهدات. ئاواتی هه‌لۆ دیتنه‌وه‌ی رینگه‌چاره‌یه‌ک بۆ ئازادییه و ئه‌و وردبوونه‌وه‌یه له ناخییه‌وه سه‌رچاوه ده‌گریت.

٦-١-٣- یارمه‌تیدهر، راپوێژ و وریایی هه‌لۆیه: که بۆ گه‌یشتن به ئامانج، هه‌لۆ یارمه‌تی ده‌دات تا له نیوان ژبانی سه‌ربه‌ست له ئاسمان و ژینی په‌ست و ناحه‌زی وه‌ک قه‌له‌ره‌شه، هه‌لفه‌رین، هه‌لبه‌ژیریت. بابته‌تی ناسین: دیتنه‌وه‌ی رینگه‌یه‌ک بۆ ته‌مه‌ن‌دریژی و رزگاربوون له مردنه.

٦-١-٤- وه‌رگر، هه‌لۆیه: ئه‌وه‌ی له دریژه‌ی ئه‌م رووداوه‌دا ده‌ییسیت، ده‌ییت ته‌زموون و په‌ندی لێ‌وه‌ربرگرت (مردن، یان جووری ژبانی وه‌ک قه‌له‌ره‌شه) و هه‌یژی دژبه‌ر چه‌زی ده‌روونی هه‌لۆیه (ته‌مه‌ن‌دریژی).

ئهو شیعره گه‌رانه‌وه‌ییه دوو جووره په‌یوه‌ندیی دوولایه‌نه‌ی مردن و ژیان ده‌ست‌نیشان ده‌کات؛ یه‌که‌م: په‌یوه‌ندی له جووری دژیه‌ک، واته‌ بوونی یه‌کیان هۆی له‌ناوچوونی ئه‌وی تره. به‌هاتنی مردن، ژیان کو‌تایی پی‌دیت. دووه‌م: په‌یوه‌ندی لیکدژی ژبانی هه‌لۆ، به‌رامبه‌ر به‌ ژبانی قه‌له‌ره‌شه که له جووری په‌یوه‌ندی لیکدژه، چونکه ئهو دوو جووره ژبانه له‌گه‌ل یه‌ک ته‌باییان نییه و یه‌ک ناگرته‌وه. هه‌لۆ به‌ هه‌لفه‌رین و پشت له‌ بیروکه‌ی قه‌له‌ره‌شه وه‌ک دوایی ناموژگاری به‌ریاریدا ته‌منی کورت و به‌ سه‌ربه‌رزی مردن هه‌لبه‌ژیریت و دواکاره‌ دوای مردنی هه‌وری سپی ئاسمان بی‌ت به‌ کفنی.

هه‌وری ئاسمان بی‌ خه‌لاتم باشه یا له‌شم خاشه‌ بکیشن باشه؟
قه‌له‌ره‌شه له‌سه‌ر په‌ین‌وپالی قه‌راخ ئاواپی ده‌ژیا و خواردنیشی که‌ره‌تۆپیو و که‌لاکی گۆیلکی منداره‌وه‌بوو بووه،
بۆیه‌ش ته‌مه‌نی دریژه. ئهو چه‌ند دژه‌ وه‌سفیکی پرۆاتا له‌ جووری ژبانی بی‌بایه‌خی قه‌له‌ره‌شه وینا ده‌کات.

په‌ین و پالی که‌ له‌ پالی دییه مه‌نزلی نوکه‌ری خو‌تی لییه
که‌ره‌تۆپیو و که‌لاکی گۆیلک هه‌لمی دل روونکه‌ره‌وه‌ی سه‌رگۆیلک
بابته‌تی ده‌ست‌نیشان‌کراو له‌م شیعره گه‌رانه‌وه‌ییه‌دا به‌پی په‌یوه‌ندی لیکدژ و دژیه‌ک، ئه‌ریتی و ئه‌خلاقیه‌ی و له
پووه‌رپووه‌ی له‌گه‌ل مردن، رینگه‌ی ده‌ربازبوون و رزگاری نییه.

٧- لیکدانه‌وه‌کانی گه‌رانه‌وه‌ی به‌ سێ جوور دابه‌ش ده‌ییت:

٧-١- لیکدانه‌وه‌ی وه‌سفی: هه‌لۆ بالنده‌یه‌کی به‌رزه‌فره‌ و له‌ ئاسماندا ده‌ژی (ویناکردنی بارودۆخی ژبانی هه‌لۆ).

هاته‌وه‌ بی‌ری هه‌لۆ، رابردووی	پاکی بوورانه‌وه‌ یادی مردووی
گۆل کرا رایه‌خ و پایه‌ندازم	چه‌نده ئاژوا له‌شی کیو، ئاوازم
چه‌نده پروانیمه‌ زه‌وی له‌و بانه	کیو و ده‌شت له‌و سه‌ره‌وه چه‌ن جوانه
چه‌ن چکۆله‌ن په‌له‌وه‌ر له‌و به‌رزه	ئاخ! که‌ چه‌ن خوێری گره‌ ئه‌م عه‌رزه
چه‌نده راپوی که‌و و که‌وبارم کرد	دوژمنیه‌ی تاقمی شممقارم کرد
کو‌لکه‌زێینه‌، وه‌کوو تاقی زه‌فه‌ر	ئاسمان بۆ منی به‌ست، کاتی سه‌فه‌ر
حه‌وته‌وانان بوو میدالی شه‌ری من	چه‌نده شو‌راوه‌ به‌ خوین شاپه‌ری من
ئیسته‌ بۆ وا ره‌به‌ن و داماووم؟	من هه‌لۆ، چاو له‌ ده‌می قالاوم؟

۹- شروڤه‌ی روانگه و تەوسیف له شیعری هه‌لۆدا

له شیعری گێرانه‌وه‌یی هه‌لۆدا جیا له پێکهاته‌ی گێرانه‌وه‌یی، ئەو بابەتی شیاوی سەرنجدانە، بوونی بگێرەوه‌کانە. «بگێرەوه‌ی کەسی سێهەم، بگێرەوه‌ی کەسی یەكەم». له گێرانه‌وه‌ی ئەو شیعردا سەرەتا بگێرەوه‌ی کەسی سێهەم رۆلی هەیه و بەسەرھات و رووداوه‌کان دەگێرێتەوه و له دەرەوه‌ی گێرانه‌وه‌دا رووداوه‌کان بۆ خوێنەر باس دەکات. ئەو بگێرەوه‌ی زۆرجار رافەکارە و خەریکی شێ کردنەوه‌ی بارودۆخ و هەلسوکەوتی کەسایەتی چیرۆکە. سەرەتا پینگە و بارودۆخی کەسایەتی هه‌لۆ بۆ خوێنەر شروڤه‌ دەکات، پاشان جووری بیرکردنەوه‌ی ئەوان «خوێنەر» سەبارەت بە ئەوه‌ی کە هەیه‌ی پوون کردنەوه‌ی بۆ دەکات و دەبگێرێتەوه. له دەرژەدا بە کەسایەتی هه‌لۆ نێز دەدریت تا بە وتووێژ، بۆچوونی سەبارەت بە ژیان و ئەوه‌ی رووداوه‌ی بۆ خوێنەر بگێرێتەوه. تەواو لەو بەشەدا بە گۆرانی بگێرەوه‌ی کەسی سێهەم بۆ کەسی یەكەم هەست دەکەین و هەر ئەو وتووێژە ھۆکاری درێژبوونەوه‌ی فۆرمی شیعەرە کە گۆرەپانی گێرانه‌وه‌ی چیرۆکە. لەم بەشەدا بوونی کەسی سێهەم کەم دەبینتەوه و کۆتایی پێ دەیت. جگە له روانگە، توخم و بابەتێکی گرنگی تر تەوسیفیکە کە له خزمەت دەقی گێرانه‌وه‌یی دایە. تەوسیف، شیوازێک له شیوازەکانی پەرەپێدانی گێرانه‌وه‌ی و بە کاریگەری تەوسیف دەکرێت بە سەرنجدان بە سروشتی ماددی و کەسایەتییه‌کان ئەو رەوتە، واتە پەرەپێدانی گێرانه‌وه‌ی بە باشی بەرپۆه‌یجیت (سمعی، ۱۳۸۹: ۱۱۰).

شاعیر بە کەلک‌وەرگرتن له تاییه‌تمەندی و رەهەندەکانی دەرەوه‌یی و رۆالەتی کەسایەتی، وەک لەش و جوولە بەستین بۆ تەوسیفی دەررونی دەئافرینیت. بێ گومان کارایی تەوسیفی کەسایەتی له شیعردا کەمتر له تەوسیفی ئەو له پێکهاته‌ی چیرۆکی ئەورۆپیە. هەرەھا شاعیر بە کەلک‌وەرگرتن له تەوسیف باشتەر دەتوانیت دۆخ و هیماکانی رۆالەتی کەسایەتی دیار و کاریگەری گێرانه‌وه‌ی وینا بکات، ئەو تەوسیفە جیاواز و جوړاوجۆرانە له زەینی خوێنەر له لای یەك جی دەگرن و رۆالەتی کەسایەتی نیشان دەدریت. شاعیر سەرەرای تەوسیفی رۆالەتی کەسایەتی قەلەرەشە، بارودۆخ و پینگە ژیاویشی دەناسینیت و هەر ئەو بابەتەش ھۆکاریکە تا هه‌لۆ بۆ رۆیژ پەنای بۆ بەریت. بە هاتنی هه‌لۆ و تەوسیفیک کە لەسەر ئەو بابەتە ئاراستە‌کراوە - وتووێژی هه‌لۆ و قەلەرەشە - تێروانینی بۆ ناخی کەسایەتی دەکات و سەرنج‌دەداتە ئاکاریک کە له ناخییەوه سەرچاوە دەگریت. لەم بەشەدا قەلەرەشە دەرەتانی دەربرینی کەسایەتی دەیت، بەتایبەت کاتیک هه‌لۆ بۆ قەرەخ ئاواپی بانگه‌یشت دەکات و دەست بە خواردنی کەلاکی مندارەوبوو دەکات - قەلەرەشە ئاراستە‌وخۆ هه‌لۆ هاندەدات بۆ خواردنی نەشیاو، تا هه‌لۆ پەندی لێ‌وەرگریت - ھۆکاریکە تا ناخی شاراو و باوەری دەررونی هه‌لۆ پیناسە و دەرکەوێت.

١٠- ئەنجام

بە لێكدانەوهی شیعری هەلۆ و شرۆڤەیی چەند بابەتیەک وەک ڕوانگە و تەوسیف بەو ئەنجامە دەگەین سوارە بە پێڕهویی کردن لە شاعیرانی پێشوو لە هۆنینهوهی ئەو شیعردا لە توخمەکانی گێڕانهوهیی وەک ڕوانگە و تەوسیف کەلکی وەرگرتوو. بوونی دەقی گێڕانهوهیی و سوودوەرگرتن لە توخمەکانی گێڕانهوه و تەلە کەکانی چیرۆکی ئەو شیعری بەپێی رەخنەیی پێکھاتەخوێنەرکان گەرنج و بەرز نواندوو. لە تاوتوویی ئەو شیعردا بەو ئەنجامە دەگەین شیعری هەلۆ لە گەڵ پێکھاتەیی گێڕانهوهیی و ڕوانگەیی پێکھاتەخوێنەرکانی وەک گریماس گونجاو. رەوتی چیرۆک لەم شیعردا جوولەکردن لە ئارامی سەرەتایی بەرەو لووتکە و پاشان گەڕانهوه بۆ ئارامییە. ئەم شیعەرە گێڕانهوهییە خاوەن کەسایەتیە کە بە شیۆهییە کی کارا، کارتیکەری لەسەر زەین و هەستی خۆینەر هەبێت. وتووێژ لەم شیعردا وەک دیارترین تاییەتمەندی چیرۆک دەناسرێت کە بە شیۆزێکی ئەدەبی ئەنجام دراو و پۆل و شوین و پێگەیی کەسایەتی هەلۆ و قەلەرەشەیی نواندوو و خۆینەر لە دژایەتی هزر و تێڕامانی هەر دوو کەسایەتی چیرۆک ناگادار دەکاتەوه. لایەنی کۆمەلایەتی قارەمانی چیرۆک ئەرێنێ و بە شیۆهییە کی هونەری دەستنیشانکراو. ژانری ئەدەبی هۆنراوی هەلۆ، ئەدەبیاتی فیژکاری لە جۆری هێماخوێنەر.

لە دیمەنی سەرەتایی ئەو شیعردا بارودۆخێک زالە کە بەستێنی ڕوداوە جۆراوجۆرەکانە و لە بەشەیی گێڕانهوهدا کەسایەتی چیرۆک پێناسە دەکری. هەلۆ لەوهی پێڕهویی، خەمناکە و بە شوین دیتنەوهی رینگەچارەییە ک بو دەربازبوون لە مردن و تەمەن کورتییە، هێزێک کە هانی دەدات بۆ ئەنجامی ئەم کردەوهی، هەستی دەروونی خۆیەتی. جوولە و رەوتی چیرۆک لە بارودۆخی بەرامبەر و یە کسان تووشی ئال و گۆر دەبێت و چارەنووسی کەسایەتی دەردەکەوێت. لە کۆتایی ئەم شیعەرە گێڕانهوهییەدا هەلۆ تەمەنی کورت و مردن لە ئاسمانی بەرین، بەسەر ژینی بەپەستی و سەرشۆری هەلۆبێژرێت و بە خۆیندەوهی ئەم پەیام بەرزە کۆتایی بە ژینی دیت:

نە ک پەنا بۆ قەلی ڕوورەش بردن
چۆن بژی خۆشە^١ نەو ک چەندە بژی

ژینی کورت و بە هەلۆیی مردن
«لای هەلۆی بەرزە فری بەرزەمژی

١. ئەم بەلە ئاواش هاتوو: «چۆن بژی شەرته...».

The Study of Swara's poem Eagle based on Structuralism (Based on Grimas' theory)

Jafar Qahramani¹

Abstract

The use of narrative in poetic language has been common since long ago, and narrative as an integral and important part of ancient texts has been used in texts such as the Iliad and Odyssey of Homer and inscriptions Gilgamesh. In this study, the history of structuralism will be discuss briefly, and then considering the views of the famous structuralist author, Greimas, the structure of the narrative poem "The Eagle", written by Suwara Ilkhanizada would be analyzed. In this poem, given the narrative basis, both elements of "narrative" and "narrator" are there. This paper seeks to closely investigate these elements. The influence of Structuralism on literary criticism research in this era can be seen clearly. "The Eagle" including images, opposing views and conflicting advices, turns its attention to the ideal world of man and introduces it as a great value. In this poem eagle, raven, ethics, nature, and a contradictory situation are talked about. In an indirect way, it attracts the readers' mind, and compels them to think. The flow of the story moves from initial relief to the climax, and finally returns to peace. This story, actively affects the mind and soul of the reader. The dialogues follow a literary style of writing. The roles, positions, and characters of eagle and raven are represented in a way that the reader understands the story of the two characters' opposing ideas and views. The social aspect of the protagonist is positive, and it is depicted in an artistic way. "The Eagle" is a didactic piece of poetry, and a kind of allegory.

Keywords: The Eagle; Structuralism ;Narrative poem

¹ ghahjefer@gmail.com

منابع فارسی

- ثیلخانی زاده، سواره (۱۳۸۸)، *خه‌وبه‌ردینه*. چاپی یه کهم، سلیمانی: نازادی.
- احمدی، بابک (۱۳۸۰)، *ساختار و تأویل متن*، چاپ یازدهم، تهران: مرکز.
- اخوت، احمد (۱۳۷۱)، *دستور زبان داستان*، اصفهان: فردا.
- اسکولز، رابرت (۱۳۷۷)، *عناصر داستان*، ترجمه‌ی فرزانه طاهری، تهران: مرکز.
- _____، (۱۳۸۳)، *درآمدی بر ساختارگرایی در ادبیات*، ترجمه‌ی فرزانه طاهری، تهران: آگه.
- بالایی، کریستف؛ کویی پرس، میشل (۱۳۶۶)، *سرچشمه‌های داستان کوتاه*، ترجمه‌ی احمد کریمی حکاک، تهران: پایپروس.
- پراب، ولادیمیر (۱۳۸۶)، *ریخت‌شناسی قصه‌های پریان*، ترجمه‌ی فریدون بدره‌ای، تهران: مرکز.
- تودوروف، تزوتان (۱۳۸۲)، *بوطیقای ساختارگرا*، ترجمه‌ی محمد نبوی، چاپ دوم، تهران: آگه.
- سیدحسینی، رضا (۱۳۸۷)، *مکتب‌های ادبی*، چاپ چهارم، تهران: نگاه.
- فورستر، ادوارد مورگان (۱۳۸۴)، *جنبه‌های رمان*، ترجمه‌ی ابراهیم یونسی، چاپ پنجم، تهران: نگاه.
- مستور، مصطفی (۱۳۸۷)، *مبانی داستان کوتاه*، چاپ دوم، تهران: مرکز.
- مکاریک، ایرناریما (۱۳۸۴)، *دانش‌نامه نظریه ادبی معاصر*، ترجمه‌ی م. مهاجر و محمد نبوی، تهران: آگه.
- مکارک، رابرت (۱۳۸۳)، *داستان*، ترجمه‌ی محمد گذرآبادی، تهران: هرمس.
- میرصادقی، جمال (۱۳۸۵)، *عناصر داستان*، چاپ چهارم، تهران: سخن.
- _____، (۱۳۸۶)، *ادبیات داستانی*، چاپ چهارم، تهران: سخن.
- ناتل‌خانلری، پرویز (۱۳۸۷)، *ماه در مرداب*، چاپ چهارم، تهران: معین.
- والاس، مارتین (۱۳۸۲)، *نظریه‌های روایت*، ترجمه محمد شهبازی، تهران: هرمس.
- یوسفی، غلامحسین (۱۳۷۱)، *چشمه روشن*، چاپ چهارم، تهران: علمی.
- یونسی، ابراهیم (۱۳۸۸)، *هنر داستان‌نویسی*، چاپ دهم، تهران: نگاه.